

ת"פ 3941/03/22 - מדינת ישראל נגד סוהיל נאסר

בית משפט השלום בטבריה בשבתו בבית משפט השלום בנצרת

ת"פ 22-03-3941 מדינת ישראל נ' נסאר
04 יולי 2023

לפני כבוד הנשיא ניר מישורי לב טוב
מדינת ישראל המאשימה
נגד סוהיל נאסר
הנאשם

nocchim:

מטעם המאשימה: עו"ד רן שחם

מטעם הנאשם: בעצמו וע"י עו"ד חורי

גזר דין

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו ביצוע עבירה צידת חיית בר מגנת ללא רישיון או היתר - עבירה לפי סעיפים 2 ו- 14 (ב) להגנת חיית הבר, תשט"ז- 1955 (להלן: "החוק") ובUBEHT איסור ציד בשיטות אסורות, הרעלת בהתאם לסעיף 5(2) ו-14(א) לחוק.

2. במועד מדויק שאינו ידוע בבדיקה למאשימה, עובר ליום 28.04.21 באזרז מטעים בטורען, השיכים לנאם, בשטח חלקה 5 בגוש 16608, הניח הנאשם בתוך דלי המחבר לעץ זית (להלן: "הדל") נוזל רעל מסוג 90 lannate (להלן: "הרעל") שנועד לפגוע בחזירים.

בתאריך 28.04.21 בשעה 08.00 ובסימון לכך במהלך סריקות פקחי המאשימה באחת החלקות הנמצאות לעיל בטורען, נמצאו למרחק של כ-10 מטרים מהدل, 3 חזירים צעירים וחזירה בוגרת שמתו כתוצאה מהרעל שהניחו הנאשם בDAL.

במועד שאינו ידוע למאשימה, במהלך 10 הימים שלאחר 28.04.21 מתה גם ציפור מסוג חוחית כתוצאה מגע עם הרעל.

בתאריך 06.05.21 בשעה 08.58 או בסמוך לכך, התיצב הנאשם במטע הזיתים הנזכר עם דלי לבן בידיו על מנת למלא את הדלי ברעל, וברכבו נמצאה שקית סגורה נוספת של הרעל.

עמוד 1

הרעל הנזכר הוא חומר הדבורה המועד להדברת זבובים וחרקים. שימוש בו במינון גבוה או באמצעות שתיה גורמת להרעה ולמוות של בעלי חיים לרבות חזיר.

חשיפה לrerעל הנזכר גורמת לתהילך במסגרת החזיר עבר תהילך קשה ומענה של גירוי עצבי מוגבר הגורם לתופעות רבות במשך שעה ועד מספר שעות במהלך החזיר חש סבל ועינוי קשה, הכווכים בכאבים עזים וחוסר שליטה בגופו, אשר גורמים לחנק ומיתה איטית.

לעתים לאחר מות החזיר מצוי הרעל בגופו ובבעלי חיים נוספים מגיעים למקום כדי להזין עצם וצפויים לממוות בהרעלת משנית.

חזיר וחוחית הם חיים בר מוגנות. לנאים לא היה היתר למשיכו. במשיכו הנזכרים לצד הנאים בהרעלת ולא רישון חיות בר מוגנות.

3. ביום 18.10.2022 הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרת הנאשם הודה בעובדות כתוב האישום ובית המשפטקבע כי ביצע את העבירות המוחסנות לו בכתב האישום אך בשלב זה טרם הורשע והנאים נשלחו לקבלת תסקיר שירות המבחן מבלי שיש בהמלצות התסקיר כדי לחיבר הצדדים בעמדתם העונשית.

4. **תקיר שירות המבחן מיום 30.04.23:**

הנאים, בן 53, ... , מתגורר בכפר "טורעאן" , הוא עובד באופן עצמאי כעורך דין כאשר לצד זה עובד כחקלאי בקרקע אשר בבעלותו ומקיים רצף תעסוקתי. ...

לחובתו של הנאשם אין הרשות קודמות בתחום הפלילי.

...

לענין הרשותה בדיון, הנאשם טען בפני שירות המבחן כי הרשות בדיון תפגע קשות בצרפתתו שכן יש לה רישויו כעורך דין, ולצד זה ציין נזקים תדמיתיים שהרשותה בדיון עלולה לגרום לכך בצדיה במידה וירושע. לפיכך, לדעת שירות המבחן הרשותה הנאים תפגע באופן משמעותי ביכולתו של הנאשם להתרנס, דבר אשר עלול להוביל לפגיעה בתפקודו המשפחתים ולפגיעה בדמיון העצמי ו.mapbox לבטל את הרשותה.

5. ביום 02.05.2023 טענו הצדדים לעונש.

6. **טייעונים לעונש מטעם הצדדים:**

טייעוני ב"כ המאשימה:

א. ב"כ המאשימה טענה כי מדובר במקרה בו לאחר שהנאשם הניח רעל בנסיבות השיכים לו בחודש אפריל 2021 וגרם למותם של 3 חיזירים צעירים, חזרה בוגרת וחוחית (**ת/1**). במאי 2021 הנאשם שב לשטח על מנת להניח רעל נוספת, ובאותו המועד נמצא רעל ברכבו. ב"כ המאשימה סבירה כי מעשה זה בוצע מתוך כוונה להרעליל בעלי חיים. הציגה כי פעמים רבות אירועי הרעללה לא מסתיימים במוות בעל החיים שנחשים ישירות לרעל ויישן הרעלות משנהות. בעל החיים נמשך אל הפגר שהרעל וניהן ממנו ונחשף לחומר הרעל וכך נוצר סיכון עצום למינים רבים של חיוט בר אשר חשופות לסכנות הכהדה להיחשף לסכנות בטח של בני אדם.

ב. ב"כ המאשימה טענה כי במקרה שלפניו המטריה של הנחת הרעל הינה עניין כלכלי מבלוי שהנאשם פנה לעזרה לסייע פקחי רשות הטבע והגנים. עוד הוסיפה כי אלמלא עצירת מעשי בשטח הנאשם היה ממשיך להניח רעל.

ג. ביחס לתסוקיר מטעם שירות המבחן טענה ב"כ המאשימה הנאשם מצמצם באופן משמעותי את אחוריותו כאשר מסר כי רצה להניח רעל כדי לטפל בזבובים, טענה זו לא הועלתה במשפטה, שם טען כי הרעל נועד לעצור את החיזירים (**ת/2**). ב"כ המאשימה סבירה כי קצין המבחן אינו יכול להתרשם מיידת האחוריות ולאמוד את מסוכנותו של הנאשם, אך מבחינת המאשימה עצם העבודה שהוא עדין עוסק בתחום, קללאי שמטפל במקרים רבים מעיד על מסוכנות פוטנציאלית הנש��פת ממנו.

ד. לעניין טענת הנאשם לפגיעה קונקרטית בפרנסתו בהתייחס לשאלת אי הרשותו, טענה ב"כ המאשימה כי למרות שירות המבחן מליז' שלא להרשיעו, הנאשם לא עמד בנTEL ולא הוכיח פגעה בו ובשייקומו, הנאשם עוסק בדברים נוספים בלבד עבדתו כעו"ד. ב"כ המאשימה הפונתה לע"פ 38693-12-20 טעם בית המשפט המחויז בחיפה קיבל את ערעור המדינה ביחס להרשות הנאשם וקבע כי הנאשם לא הציג נזק מוחשי וקונקרטי (סטודנט לתואר ראשון אשר טען שהרשותה תפגע בקבלתו ללימודיו תואר שני). עוד טענה כי לשכת עו"ד בוחנת את הסמכתו כעו"ד ואין בהרשותה להציבו על פגיעה וודאית.

ה. ב"כ המאשימה עתרה למתחם ענישה הכלול במספר חדש מסר אשר ירצה בעבודות שירות (בהתאם לכך מפנה לעפ"ב 13995-06-21) שם נגזר על נאשם אשר הרעל 2 כלבים 6 חודשים מאחריו סורג ובריח והעונש הופחת ל-5 חודשים מסר בפועל (**ת/3**), קנס ממשמעותי שלא יופחת מ-20,000 ₪, מסר מוותנה והתחייבות.

טייעוני ב"כ הנאשם לעונש : 7

א. ב"כ הנאשם ביקשה לכבד את המלצה השירות המבחן ולהימנע מהרשעת הנאשם בדיון. מדובר בגין בן 53 שלא עבר פלילי, נשוי + 3, כשניהם מילדיו לומדים באוניברסיטה בן גוריון ואחד קטן. אשתו מורה, הואעו"ד במקצועו ובין היתר עוסק בחקלאות.

ב. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסר זמן שיפוטי רב, שיתף פעולה עם קצין המבחן, לzech אחראיות על ביצוע העבירות המייחסות לו והביע צער וחרטה. הנאשם נעדך דפוסים עבריים, מקיים אורח חיים נורמטיבי ודואג לפרנסתו ולמשפחה.

ג. מדובר במעידה חד פעמית אשר לא תחזור על עצמה והרשעת הנאשם תפגע קשות בפרנסתו, כך שלא יוכל להמשיך ולתמוך כלכלית בילדיו הסטודנטים.

ד. ביחס לנזק שעשו להיגרם מהרשעתו של הנאשם, ב"כ הנאשם סקרה כי ישלו רישומו של הנאשם מעסוק בעריכת הדיון, ובעתיד ההרשעה תמנע ממנו להתקבל למקומות העבודה.

ה הנאשם מסר בטיעוני לעונש כי מביע חרטה וטען שהعبارة נעשתה בתום לב. ביחס להרשעתו טען הנאשם שלשלכתעו"ד יעמידו אותו למשפט.

לאחר שמייעת טיעוני הצדדים לעונש הורה בית המשפט על קבלת חוות דעת הממונה על עובדות השירות טרם גזרת דיןו של הנאשם.

מחאות הדעת אשר הוגשה ביום 4.6.23 לעיון בית המשפט עולה כי הנאשם נמצא כשיר לריצוי מסר בעבודות שירות החל מיום 17.8.23 בבית חולים פוריה.

8. **דין והכרעה:**

הרשות או אי הרשות

הכל הוא, כי מי שהודה בפלילים, יורשע בדיון. החרג הוא, הימנעות מהרשעה.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שםש, פ"ד נ(3) 682**, קבע בית המשפט העליון בעמ' 683, כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיויחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הננתונה לבית המשפט להסתפק בבדיקה בלבד להרשיעו בדיון,יפה למקרים מיוחדים וויצו דוףן".

שימוש בסמכות זו זאת כאשר אין ציודק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

על הלכה זו חזר בית המשפט העליון, במסגרת ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (להלן: "הלכת תמר כתב") , במסגרת הלכה זו נקבעו בין היתר, התנאים הנדרשים להימנע מהרשעת הנאשם בדיון ולפיהם, הימנעות מהרשעה בדיון אפשרית בהצטבר שני גורמים:

ראשית, על הרשעה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם **ושנית**, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המשווים על הרשעה, מבלתי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונישה האחרים.

כל שחומרתה של העבירה רבה כן יגבר האינטראס הציבורי ויטו כפות המאזנים לכיוון הרשעה. על המאזן הנדרש לעמוד בבית המשפט בע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני** פ"ד (3) 685 :

"**משתבקש ביהמ"ש לשקל אימתי יכול את הכלל בדבר בחובת הרשעה, ומתי יכול את החrieg בדבר הימנעות מהרשעה, נדרש איזון שיקולים המעמיד את האינטראס הציבורי אל מול נסיבותו האינדיידואליות של הנאשם. בראייה כוללת נשקל... הצורך במיצוי של הלהיל הפלילי בדרך של הרשות העבריין כדי להשיג בכך בין היתר, את גורם ההרתעה והאכיפה השוויונית של החוק. שיקול ציבורי זה פועל משנה תוקף ככל שחומרת העבירה גדולה יותר, והנזקים לפרט מביצועה-גוברים. כנגד השיקול הציבורי נשקל עניינו של הפרט- הנאשם... באשר לנאים בגירים, במאזן השיקולים האמור, גובר בדרך כלל השיקול הציבורי, ורק במקרים מיוחדות, חריגות ווצאות דופן ביותר תצדקה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך הרשות העבריין".**

המשנה לנשיא, כב' השופט שי לION בהלכת תמר כתב שלעיל , מנה מספר מבחנים אותם נהוג לשקל שירות המבחן בבאו לשקל המלצה להימנע מהרשעה ושענינים שיקולי שיקום בעיקר , אותם יש לבחון בבואהו להכריע בשאלת הרשעה, ואלו הם :

- א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם;
- ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות בהן בוצעה;
- ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתקוד;

- (ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים;
- (ה) הסבירות שהנאשם יבצע עבירות נוספת;
- (ו) האם ביצוע העבירות על ידי הנאשם משקף דפוס התנהגות כרונית או מדובר בהתנהגות מקרית;
- (ז) יחסו של הנאשם, האם נוטל הוא אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה;
- (ח) משמעות הרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם;
- (ט) השפעת הרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם.

כבר השופט ש. ליאון מוסינז :

"מנגד, קיימים גם שיקולים שבאינטראס הציבור ששמים את הדגש על חומרת העבירה ונסיבותיה (גורם שגם שירות המבחן אינו מתעלם ממנו) ועל האפקט הציבורי של הרשעה. הכלל הוא שיש להרשיء נאשם שעבר עבירה, וכי שטוען את היפך שומה עליו לשכנע את בית המשפט שיקולי השיקום גוברים במקרה האינדיידואלי על השיקולים שבאינטראס הציבור; ע"פ 3467
2513/96 תקדים עליון כרך 404 (3) 96,

חומרת העבירות ונסיבות ביצוען

במקרה שבפני עסוקין אمنם בעבירות מסווג עוון שבצדן קבע המחוקק עונשים מירביים של שנתיים מאסר. כמו כן, העונש יכול להיות "מאסר שנתיים או כפל הקנס".

יחד עם זאת מעין בעבודות כתב האישום בהם הודה הנאשם עולה כי מניסיבות ביצוע העבירה ניתן לראות שהנאשם פעל תוך בתכנון מוקדם, רכש רעל בכדי להרוג את החזירים, הניח אותו בשטח בDALI ממנו שטו החזירים והורעלו. בנוסף לכך ששזר היה בידו רעל נוסף.

עוד עולה כי הנזקים בביצוע העבירות הינם כבדים למדי שעה שהנאשם גרם למוות של מספר חזירים בר וחוחית שהניהם חיות בר מגנות תוך שעשה כן באמצעות רעל אשר גורם למאות בייסורים.

זאת ועוד, הנזק הפוטנציאלי במקרה הינו בלתי מבוטל שעה שנחappsים אלו מזה מספר שנים לנזקים המשניים של הרעלה בנסיבות דומות, גם אם הגורם המרעיל כלל לא התכוון להביא לתוצאה זו, אך מרווחת חיות בר מגנות הנטונות בסכנת הכהדה אשר ניזנות מפגרים שהורעלו וכן מוצאות את מותן.

נכח האמור לעיל עולה כי מקרהו של הנאשם אינו נופל בוגדר המבחן הראשון אשר נקבע בהלכת כתוב כזה אשר

מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על הרשעה, מבלתי לפגוע באופן מהותי בשיקולו הענישה האחרים.

השפעת הרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם ופגיעה בדמיונו העצמי

ב"כ הנאשם טען כי הרשעה פלילתית תחתום את הגולן על עתידו התעסוקתי של הנאשם וישלל רישומו כעו"ד.

במקרה דנן, השאלה אליה נדרש בית המשפט הינה האם בנסיבות המקרה כפי שפורט לעיל, יש להרשותו הנאשם, או שהוא על בית המשפט להימנע מהרשעתו בדיון.

הלכה היא שהאינטראס הציבורי מחייב, כי מי שנמצא אשם בדיון, יורשע בעבירות שייחסו לו, וזה הוא הכלל, והסמכות הננתנה לבית המשפט להימנע מהרשעה היא במקרים מיוחדים ווציאי דופן. כפי שנקבע בהלכת כתוב וכפי שנפסק בעניין זה במסגרת ע"פ 9893/06 אסנת לאופר נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 31.12.07, טרם פרסום, כי:

"**מקום שנסיבות מיוחדות וחריגות עלול להיווצר יחס בלתי סביר באורך קיצוני בין חסיבות הרשעה לאינטראס הציבורי הכללי לבין עצמת הפגיעה בגין אשם הצפיה מהרשעה, עשויה לקיום הצדקה לעשות שימוש בסמכות השיפוטית של אי הרשעה. לצורך כך, יש להתחשב, מן הצד האחד, במשמעותה של העבירה שנעבירה מבחינת השלכתה על הנורמות החברתיות, והמסר הציבורי המתחייב מהן, יש להתחשב בזיהותו של עובר העבירה ובמעמדו הציבורי, ולבחון באיזו מידת זהותו משפיעה על עצמת הפגיעה שנגרמה מהעבירה על המערצת הציבורית, יש לשקל במעט רחוב גם את השפעת אי הרשעה על ההליך הפלילי בכללו, ואת המסר החברתיuai שאי הרשעה עלול לאוצר בחובו בנסיבות העניין הספציפי. מנגד, יש לחת את הדעת לנאים האינדיידואלי, לנטיותיו האישיות המיוחדות והשפעת הרשעה על חייו, ועל סיכויי שיקומו, יש לקחת בחשבון נסיבות אישיות שונות - גיל, עבר פלילי קודם, ונתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאות. יש לבחון את השפעת הרשעה על עיסוקו המקצועי של הנאשם, ועל מצבו הכלכלי והמשפחתי. בסופה של יום, ניצבת השאלה בכל עצמותה - האם, בנסיבות המיוחדות של העניין, השיקול האינדיידואלי, על היבטים השונים, גובר על השיקול הציבורי-מערכת הכללי, באופן שהגם שה הנאשם ביצע את העבירה בה הואשם, סובלת הנורמה החברתית הכללית את אי הרשעתו בדיון".**

מן המקובל עולה, כי על בית המשפט לאזן בין השיקולים הכרוכים לשמור על האינטראס הציבורי, ומיצוי ההליך הפלילי ב כדי להשג הרתעה, מנעה, ואכיפה שוויונית, אל מול נטיות האינדיידואליות של הנאשם, כגון טיב העבירה, חומרתה, עברו הפלילי, גילו, מצב בריאותו, והנזק הצפוי לו מהרשעה.

כאמור, הנאשם טען לפגיעה בפרנסתו ובעתידו המזקצז.

שיעור הפגיעה הקונקרטית שיש בהרשעת הנאשם, בגיןם ובעתידו הינו שיקול המועגן זה שנים רבות בפסקת בית המשפט העליון. יתרה מכך, בית המשפט עמדיו לא אחת על הצורך בהוכחת נזק קונקרטי ומוחשי וכי אין להסתפק בכך ערטילאי בלבד.

בקשר זה שב ווחר בcourt of appeal העליון אף לאחרונה על ההלכה הנוגגת בענ"פ 5860/15 - פלונית נ' מדינת ישראל, לא פורסם (07/09/2015) :

"איני סבור כי נסיבותה האישיות של המבוקש לנכונות לגדר אותו מקרים חריגים, בהם תהא הצדקה להימנעות מהרשעה. זאת, לאחר שהובחר כי לא צפוי לבקשת נזק קונקרטי וממשי כתוצאה מהרשעה. כבר עמדתי בעבר על כך, שבסוגיות ההימנעות מהרשעה, יש להצביע על נזק קונקרטי שעלול להיגרם לנשמה, ואין ניתן להסתפק ב"תוחיש תיאורתי" לפיו אפשר שייגרם נזק מעין זה, בנסיבות מסוימות (וראו, בהקשר זה, רע"פ 3989/15 גוזלאן נ' מדינת ישראל(9.8.2015); רע"פ 2136/15 פלוני נ' מדינת ישראל(29.3.2015); רע"פ 7109/14 סיג נ' מדינת ישראל(20.11.2014))."

בית המשפט העליון קבע בשורת החלטות כי בהכרעה אם להרשיء הנאשם לא ינתן משקל מכריע לפגיעה תעסוקתית וזאת גם במקרים אפשריים של הנאשם נוכח סיכון מציאות חלופתה כפי שנקבע מפי כב' השופט א' שם בענ"פ 1931/15 - אדריאן אברהם מoisekko נ' מדינת ישראל, (26/03/2015) :

"המבקש טוען, כי שגה בית המשפט המחויז בכך ש"התעלם" מן המכתב המעיד על הנזקים המזקצעים הכבדים שבהם הוא עלול לשאת, באמ תיוותר הרשותו על כנה. התרשםתי, בניגוד לטענה זו של המבוקש, כי בית המשפט המחויז נתן את דעתו למכתב, וכלל לא התעלם מן האמור בו. בית המשפט המחויז קבע במפורש, כי לשיטתו, אפילו אם לא ימשיך המבוקש בעבודתו בנציגות כבאותו והצלחה, "הכשרתו המזקצעת [של המבוקש] תאפשר לו להשתלב במקום העבודה אחר". לעומת כן, כי לא צפואה כל "פגיעה חמורה" בשיקום המבוקש, מצדיקה,zelfsame, את היעדר הרשותו בדיון."

יפים לעניינו הדברים שנאמרו בענ"פ (ירושלים) 11-07-9396 - ליאור חרוף נ' מדינת ישראל :

"הנסיבות האישיות של המערער, כפי שהציגה לפניינו בפирוט רב, הן בכתב והן בעל-פה, באת כוחו המלמדת,עו"ד הגב' לבושיץ, הן לעולם שיקול רלבנטי. דא עקא, שرك נסיבות יוצאות דופן בהן לא מתקיים יחס סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק אשר גרם לנשמה בעקבות הרשעה, يولיכנו לנקייה בחלופה של אי הרשעה. אין די בהעלאת טענה לפיה עתידו של

המערער עלול להיפגע כתוצאה מהרשעה, שהרי לעולם הרשעה עלולה להטיל כתמ כלשהו על אדם המושע בדיון. עם זאת, עבר פלילי גם אינו חוסם באופן אוטומטי את הדרך למציאת עבודה, ובמקרה הספציפי לפניו איןנו רואים כי בפועל יגרם נזק למערער העובד למחייתו בחברת YES. ההלכה הפסוכה קבעה, כי יש להוכיח רמת וודאות גבוהה לנזק שיגרם לנאשנת מעצם הרשעה באותו מקרים שבהם החליט בית המשפט להימנע מהרשעה. לא הוכח במקרה דין כי הרשות המערער עלולה להסביר לו נזק באופן וודאי. גם אם עבר פלילי יקשה על המערער, במידה זו או אחרת, במצב מקום העבודה בעתיד, אין בכך כדי לחסום את השתלבותו בשוק העבודה".

יפות קביעותיו של בית המשפט לעניינו באשר לשאלת הרשותו של הנאשם עובד ציבור בעיריות ציד ללא היתר :

בעפ"ג 16-10-31759 (מחוזי ב"ש) מ"י נ' ג'בארין , פורסם במאגרים המשפטיים (17/10) קיבל בית המשפט ערעור המדינה בגין אי הרשות הנאשם בגין ביצוע עבירות ציד באמצעות רובה (צד חוגלה אחת) שעלה שהנائم משמש בתפקיד בכיר במוועצת המקומית ותו록 שבית משפט קמא קיבל טענות לפגיעה מוכחת בעתידו התעסוקתי. בית המשפט המחוזי קבע בקבallo את ערעור המדינה ותו록 שהתייחס אף לפסיקת בית המשפט המחוזי בפרש עדים ואח' כי :

"**חשיבות ההגנה על חיים הבר, לצד הצורך להרתיע מפני פגעה בהן בגין החוק, מביאה למסקנה כי ההימנעות מהרשעה במקרה של ביצוע עבירה זו, שמורה למקומות חריגים ביותר, שכן כאמור בתנאי השני אשר נקבע בהלכת כתוב, קיים קושי בקיומה שאי הרשות לא תפגע באופן מהותי בשיקולי העונשה האחרים. הימנעות מהרשעה בעבירה זו יש בה כדי לפגוע בשיקול העונשה המרכזי בעבירות אלו, והוא ההרתעה.**"

הנאים שבפניו לא הוכיח נזק תעסוקתי חמוץ שכן אינם עובד כעורך דין כמשלח יד עיקרי או בכלל וגם כעורך דין אין וודאות כי ישל רישומו. **ברע"פ 19/1240 עופר בר לוי נ' מדינת ישראל** הועלתה התייחסות לכך כי ככל שמדובר בעיסוק במקצוע מסוים הטعون רישי יש להסביר את הדיון להשפעה לגורם המוסמך אשר בעניינו הוא לשכת עורכי הדיון:

"**יתרה מכך, אני סבור כי גם אם עלולה להיפגע יכולתו של המבוקש לשמש מתווך או מדבר, יש להוtier את הדיון בדבר בידי הגורם המוסמך. הדבר עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי שכן משנמצא כי אדם ביצע עבירה פלילתית שעולמה להשפייע על כשירותו לעסוק במקצוע מסוים הטعون רישי, מן הראו כי הדבר יהיה גלו依 בפני גורמי הרישוי המוסמכים בעניין (ראוי והשוו: רע"פ 18/5018 עומר בזגלו נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (21.10.2018)).**"

מקרה דומה עולה בע"פ (ח'י) 2015/07 מ"י נ'rial Chaim (12.7.2007):

"... עובדת היותו עורך דין צריכה לשמש לחובתו, שהרי השכלתו המשפטית מחייבת שיישא באחריות מלאה למעשים שביצע. הטלת עונש של מאסר על תנאי, אינה, אפוא, בגדר עונש

הולם למעשים אלה, שנעשו על ידו."

בנוספ', ב"כ המאשינה הפנטה להתייחסות בית המשפט בסוגיה דומה בע"פ 38693-12-20 רשות הגנים הלאומית ושמורות הטבע ב' עבאס:

"אצין, שגמ מקום בו היה הנאשם סטודנט למשפטים והביע חשש שההרשעה תפגע בו פגיעה חמורה בבאו להתמודד או להתקבל ללשכת עורci הדין, גמגע בהםמ"ש מלבטל את ההרשעה. באותו מקרה נקבע, כי לשכת עורci הדין היא שתבחן בבוא היום את הנטיות ותפעל על-פי סמכותה: "... גם אם נראה בכך מעידה חד-פעמית של סטודנט חדש, עדין יש חומרה בעבירות, והשלכות רוחב ליחס אליהן. כפי שצין בית-המשפט המחוזי, לשכת עורci הדין תבחן את הנטיות - ותכריע על-פי סמכותה" (ההדגשה שלי - א.ב.) (רע"פ 3515/09 מנחם פдал נ' מדינת ישראל, פסקה ח' (21.5.09).

כך גם נקבע בעניינה של נאשנת,עו"ד במקצועה, שהרשעתה עלולה לסכל את יכולתה לעסוק במקצועה (רע"פ 923/19 פלונית נ' מ"י, פסקה 8 (2.4.19); "

לענין הרישום הפלילי נקבע בפסקה, שככל שרישום פלילי, יפגע בעתידו, תפקודו וקיומו של הנאשם עומדות בפניו אפשרויות שונות למחיקה ההרשעה, דברי כב' השופט (כתוארו אז) א' גרוניס בע"פ 4947/05 פלוני נ' מדינת ישראל (תק-על (2006)3532,3533,(3)2006

" נצין, כי הדין כולל הסדר להביא למחיקה של הרשעות, אף מחוץ לגדרו של חוק המרשם הפלילי ותקנות השבים, התשמ"א-1981. لكن, בבוא היום ובנהנה כי המערערים לא יחוירו לבצע עבירות, יוכל הם לפנות, כמובן, על מנת שיטור הכתם שהביאו הם על עצמן".

לצד השיקולים המפורטים לעיל אשר שוקל שירות המבחן בבאו בהמלצת בעניינו של הנאשם בסוגיות ההרשעה, על בית המשפט לשקל שיקולי האינטרס הציבורי לרבות שיקולי הרתעת הנאשם והרתעת הרבים.

גם לשקל הרתעת הרבים משקל מסוים במקרה זה באשר מדובר בצדדים חיוט בר, אחזקה חיוט בר ופגיעה תוך זלזול מוגן ומתרשם בהוראות החוק שנועדו להגנתם של חיוט הבר. על בית המשפט לשלוח מסר מרתייע כלפי עבריינים פוטנציאליים בעבירות אלו. "

באשר לטענה בדבר פגיעת ההרשעה בדיםיו העצמי של הנאשם לא מצאת לטענה זו תימוכין של ממש, שעלה שמסקנת שירות המבחן נשמכת על טענת הנאשם בלבד, הנאשם אינו מצוי בהליך טיפול כלשהו ממנו עולה פגיעה פוטנציאלית מעבר לפגיעה מסתברת הטמונה בכל הרשות נאשם בעל השכלת גבואה ומקצוע הנעדר עבר פלילי.

sicomo של דבר, לא מצאתו כי טיב העבירה שבוצעה מובילה להימנעות מהרשעת הנאשם בדין . זאת ועוד, גם אם הייתה מוצאה כי טיב העבירה ונסיבות ביצועה מצדיקות הימנעות מהרשעה הרי שלא הוכחה פגיעה קונקרטית בפרנסת הנאשם או דימויו העצמי.

לאור האמור לעיל, אני מרשים הנאשם בביצוע עבירה מיוחדת חיה בר מגנתה ללא רישון או היתר ובעבירה איסור ציד בשיטות אסורות, הרעה.

כאמור , בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין מלאכת גזירת הדין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא (שיעור, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתחום מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק).

במקרה שבו עסוקין בעבירה אחת ובאיווע אחד שיש לקבוע בגין מתחם עונש הולם אחד.

עומוד על שלושת השלבים:

השלב הראשון, קביעת מתחם העונש ההולם :

הערך החברתי המונע שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו:

כבוד השופט ג'ובראן עמד על הצורך בהחמרת הענישה המוטלת בעבירות הפוגעות בבעלי החיים ב- רע"פ 12/12/8122 פחמאו נ' מדינת ישראל [פורסם במאגר משפטי ביום 27.1.13]:

"ברם סיום אצין כי אף אני שותף לעמדתו של בית המשפט המחויז, כי יש מקום להחמיר בענישה הנוגעת לפגיעה בעלי חיים, הן חיות הבר הן חיות הבית. התאכזרות ופגיעה בעלי חיים, מעבר לפגיעה העקיפה שהיא גורמת לבני האדם, מעידה על אטיות לב וקנות חשובים. נדמה כי דזוקא בעידן הנוכחי, עידן השפעה טכנולוגית, חדשניים בעלי החיים לאלימות חריפה בעבר. חדשות לבקרים אנו שומעים על ניסויים מעוררי פלצות הנעים בחיות תמיינות לצרכים מסחריים, על תנאי גידול ואחזקאה אכזריים שלבעלי חיים בתעשייה המזון, ועל צמצום מרחב המחייה הטבעי של בעלי חיים מוגנים המנסים לשרוד בטבע. ברى, כי ישנים מקרים בהם אין מנוס מפגיעה בחיה ובצומח, בין אם לשם הצלה חיים אדם ובין אם לצורך פיתוח אנושי. יחד עם זאת, חובה علينا להקפיד יתרה לצמצם את הכאב הנגרם על ידינו, ביחס מיוחד כאשר

מדובר במי שatat זעקותו אלו מתקשים לשמעו, ושיינו יכול לעמוד על זכויות. מהלך זה, להגנת האנושיות שבנו על ידי מצומם פגעתנו בבעל החיים הסובבים אותנו, צריך להשפיע על כל תחומי המשפט, ובתוכו אף על המשפט הפלילי".

כב' השופט טירקל צין בرع"פ 1161/04 **חאג' יחיא נ' מדינת ישראל**, תק-על 2005(2), את האיסור לצד עוז מדיני המשפט העברי:

"בעניין ציד בעלי חיים ידועה תשובתו שלרבי יחזקאל לנדא, (פולין 1713 - פראג 1793) בעל שו"ת "נדע ביהודה", שהה רבה של פראג ומגדולי הפטושים שבדורו, שנסאל:

"איש אחד אשר זכהו השם בנחלה רחבה ויש לו כפרים ויערות אשר בה יערות תרמוש כל חיתו עיר, אם מותר לו לילך בעצמו לירות בקונה שריפה [=רובה ציד] לצד ציד או אם אסור לישראל לעשות דבר זה, אי [=אם] משום צער בעלי חיים, אי משום בל תשחית, ואי משום שנגנו בו איסור".

בתשובתו אמר, בין היתר:

"ואמנם מאי אני תמה על גופ הדבר, ולא מצינו איש ציד [במקרה] רק בנמרוד ובעשוי, ואין זה דרכי בני אברהם יצחק ויעקב... ואיך ימיה איש ישראלי בידים בעלי חיים בלי שום צורך רק לגמור חממת זמן להתעסק בצדה?!".

בסיכום דבריו אמר:

"ולכן יש בדבר זה מדה מגונה, דהינו אכזריות, וגם איסורה וסכנה [=איסור וסכנה]... ולכן השומע לי ישכן בטחה שקט ושאנן בביתו, ולא יאבז זמנו בדברים כאלה... והיה זה שלום. מנאי [=ממני, הטרוד]" (שו"ת נדע ביהודה מהדורא תניניא, יורה דעה, סימן י') (ההדגשות שלי - י' ט').

בע"פ (מרכז) 10-12-45128 - **עלא באזלאמיט ואח' נ' מדינת ישראל**, תק-מח 11138 נקבע על ידי בית המשפט כי :

"על ביהם"ש להילחם בתופעה של ציד בלתי חוקי ולהכבד ידו על מבצעי עבירה כאמור עד כי תהפון בלתי כלכלית ובלתי כדאית לעוסקים בה. רק עונשה של ממש תביא להרתעה ויהא בה כדי להציג את נוף ארצנו".

החוקיק אף הביע דעתו בעניין הצורך בחומרת העונשה בתיקון החוק (תיקון מס' 6 תשס"ט-2008), ובו הוגדל גובה הकנס המרבי לכפל הকנס שנקבע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשי.

בעניינו מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינו שעה שהרעל אותו הנאשם בDAL גרם למותם של 3 חזירים צעירים, חזירה בוגרת וחוחית אשר הינם חיות בר מוגנות. בנוסף לכך, נמצא ברכב הנאשם שקט רעל סגורה בעודו שב לשטח למלא את הדלי בשנית. הנאשם לא פנה לפקחי רשות הטבע והגנים על מנת שייעזרו לו להתמודד עם חיות הבר המוגנות אשר מגעות לשטחו אלא רכש רעל בכדי להמיתן. עוד אוסיף כי במקרה זה עשויות למות חיות נוספות אשר ניזונות מהפגר ובמקרה שבפני, החוחית ששתתה מהמים המורעלים. מדובר בעבירה חמורה לאור פוטנציאל הריג חיות הבר המוגנת והרג בפועל.

נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם

העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון הלהימה אשר מנוסח בסעיף 40ב לחוק העונשין כדלקמן:

"העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס חולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסיימן זה - היקנון המנחה)".

רכיב "מידת אשמו של הנאשם" ביצוע העבירה הוא עקרון מנחה בענישה. בסעיף 40ט(א)(1) ו-(2) לחוק העונשין נקבע כי בית המשפט יתחשב בהתקיימן של נסיבות הקשורות ביצוע העבירה, כאמור להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסביר שהן משפיעות על חומרת מעשי העבירה ועל אשמו של הנאשם:

(1) התכוון שקדם לביצוע העבירה;

(2) חלקו היחסי של הנאשם ביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם ביצוע העבירה".

במקרה שבפני מדובר ביצוע עבירה של ציד חיית בר מוגנת ואיסור ציד בשיטות אסורות- הרעלת. עבירת הציד הינה העבירה המרכזית והdominantis בחוק ואשר משנים לה עבירות החזקת חיית בר מוגנת, ופגיעה בשומות טבע מבחינת חומרת העונש שנקבע כיצד של עבירות אלו על ידי המחוקק הן במשמעות המאסר והן בגובה הקנס שניית להטייל על עובר העבירה.

הנאשם פעל בתכוון מוקדם כאשר רכש רעל מסווג מסוים והניח אותו בDAL בשטחו על מנת להרוג את חיית הבר המוגנת אשר יגיעו לשטחו, בכך גרם למוות של 3 חזירים צעירים, חזירה בוגרת וחוחית. הנאשם לא פנה לפקחי רשות הטבע והגנים על מנת לקבל את עזרתם בנושא אלא פעל במקוון בכדי להרוג את חיית הבר המוגנת. כך גם מסר בחקירתו במשפטה (**ת/2**) בעודו מודה בהנחת הרעל בDAL משום שחזריו הבר חפרו בורות וגרמו נזקים לשורשי העצים. זאת ועוד, לאחר המקרה הנאשם שב לשטח והביא עימו רעל נוסף.

"מידת הנזק" שנגרם או שהוא צפוי להיגרם מביצוע עבירה של החזקת חיית בר מוגנת הינה פונקציה של מספר גורמים :

א. סוג הحياة אותה ביקש הנאשם לצוד, מידת נדירותה של אותה חיים, המאפיינים הייחודיים שבה, מידתת של סכנות הכהודה בה מצויה החיים הניתונה, היקף ומהות האמצעים שננקטים על ידי הרשות לשם הגנה על שלומה של החיים המוגנת בסביבתה הטבעית, מידת נפיצותן של העבירות שפוגעות באותה חיים מוגנת.

ב. קיימת חשיבות למספר החיים המוגנות שניצודה שלא כדין.

במקרה דנן מדובר בהרעלת חיים בר מוגנות- בשטח הנאשם נמצא 3 חזירים צעירים, חזירה בוגרת וחוחית (ת/1).

מדובר בעבירה חמורה לאור פוטנציאלי הרג חיים בר מוגנות נוספות בסכנות הכהודה והרג בפועל. מכאן כי הן הנזק שנגרם בפועל והן הנזק הפוטנציאלי במקרה זה הינו רב. גם הנאשם ציין בחקירתו במשטרת (ת/2) שהחוcharית מטה בעקבות שתיה מהרעל שהוא הינה כי "היא שתמה מהמים ומטה ליד הדלי וקבעתי אותה". הנאשם היה צריך לפנות לפקחי רשות הטבע והגנים בכך לעזור לו להתמודד עם חזורי הבר אך לא עשה כן. התמודדות צזו הינה מוכרת לרשות הטבע והגנים וקיים דרכי למניעת נזקים.

משנה חמורה מצאתו בעובדה כי הנאשם לא הסתפק בהרעלת החזירים והחוcharית וגרימת מותם אלא ביקש להמשיך ולעשות כן כאמור בעבודות כתוב האישום.

"מידת הנאשם" בביצוע עבירה של ציד חיים בר מוגנת :

asmoo של הנאשם מלא, הנאשם זה שהציג את הרעל, הינה אותו בDAL עלי מנת שחיות הבר ישתו ממנו ואף שב עם שkeit רעל נוספת, הנאשם לא שודל לביצוע העבירה ולא אוים לעשות כן.

מדיניות העונשה הנוגנת

מעוין בפסקה הנוגנת אשר הוגשה לעיון בית המשפט וגזרי הדין אשר ניתנו על ידי מותב זה עולה כי קיימת מגמת החמרה מתונה אך עקבית בעונשה הנוגנת בגין עבירות ציד חיים בר מוגנת בכלל ועבירות ציד של חוותות בפרט, גם בעניינים של נאים נעדרי עבר פלילי. יחד עם זאת ניכר כי רק במקרים בודדים מובהים נאים נאשימים לדין בעבירות הרעלת בעלי חיים (ככל הנראה עקב קשיים ראיתיים באיזוף ראיות) ובמקרים בודדים אלו הושתו עונשים של מאסרים על תנאי וקנסות כספיים עקב קשיים ראיתיים אלו. מכאן ניכר כי קיימת מגמת החמרה מסוימת בעונשה בעבירות המתת בעלי חיים מוגנים באמצעות הרעלת על רקט עיסוק חקלאי אך מגמה זו אינה מוסהקה נוכח מיעוט המקרים בהם מועדים נאים לדין בעבירות אלו. להלן התייחסות לפסקה הנוגנת בעבירות ציד חיים בר מוגנת בנסיבות דומות ככל הניתן או שיש בהן כדי להשליך על רף העונשה במקרה שבפני:

א. **בת"פ (שלום טבריה) 59310-07-15 מי נ' קוואסמי ואח' , לא פורסם [הורסם]**

- בנבו] (19/1/16) הורשעו כל אחד מהנאשם על פי הودאותם בצד 9 וחוחיות באמצעות רשות ונדונו לעוני מאשר מותנה, קנס בסך 11,500 ₪ וחתימה על התcheinיות כספית בסך 30,000 ₪.
- ב. בת"פ 15-08-303 (שלום טבריה) מ"י נ' סיאם ואח'**, לא פורסם [פורסם בנבו] (15/12/15) הורשע נאשם 2 על פי הודאותו בגין ציד 6 וחוחיות באמצעות רשות ונדונו לעוני מאשר מותנה, קנס בסך 10,000 ₪ וחתימה על התcheinיות כספית בסך 15,000 ₪.
- ג. בת"פ 15-07-59339 (שלום טבריה) מ"י נ' סיאם ואח'**, לא פורסם [פורסם בנבו] (15/12/15) הורשע נאשם 1 על פי הודאותו בגין עבירת החזקת חיית בר מוגנת (לששת ונוצות ציפור שיר) וכן ציד חיית בר מוגנת בצוירוף תיק נוסף (צד 6 וחוחיות באמצעות רשות ונדונו לעוני מאשר מותנה, קנס בסך 13,000 ₪ וחתימה על התcheinיות כספית בסך 15,000 ₪).
- ד. בת"פ 11-08-39788-08 מדינת ישראל נ' כנען ואח'**, פורסם במאגרים משפטיים, [פורסם בנבו] (20.10.2014) הורשע הנאשם על פי הודאותו בעבירת הצד 6 וחוחיות באמצעות רשות וכלא. בשטח הצד נמצא רשות פרוסה ובתוכה לכודים 2 דרורים ופושש ונדונו לעוני מאשר על תנאי, קנס בסך 10,000 ₪ וחתימה על התcheinיות כספית בסך 20,000 ₪.
- ה. בת"פ 2933/05 (שלום נצרת) מ"י נ' ابو עצב ואח'**, פורסם במאגרים המשפטיים [פורסם בנבו] (21/12/06) הורשעו הנאשם בגין ביצוע 2 עבירות הצד 6 וחוחיות ונדונו לקנס בסך 10,000 ₪ ומאשר מותנה.
- ו. בע"פ 25784-04-16 (מחוזי נצרת) מסארוה ואח' נ' מ"י**, לא פורסם (7/6/16) הוועמד עונשם של כל אחד מהנאשמים אשר הורשעו לאחר שמייעת ראיות הצד 6 וחוחיות ושלדג לבן בהסכמה הצדדים לעוני מאשר מותנה, קנס בסך 10,000 ₪ וחתימה על התcheinיות כספית בסך 20,000 ₪.
- ז. בת"פ 17-03-49967 מדינת ישראל נ' האשם חסarmaה [פורסם בנבו] (בפני מوطב זה)** הצדדים הגיעו להסדר דיןוני במסגרתו הנאשימים והו בכתב האישום המתוקן בביטוי עבירת הצד 6 וחוחית בר מוגנת. תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם 1 בא בהמלצת שלא להרשי, ובעניינו של הנאשם 2 נטען למצב כלכלי קשה והיותו מוגבל באמצעות. הנאשם 1 נעדר הרשותות קודמות ונאשם 2 נעדר הרשותות קודמות בתחום. בית המשפט גזר מאשר על תנאי, קנס והcheinיות כספית להימנע מביצוע עבירות. במקרה זה ושללא כפי עניינו של הנאשם שבפני היה תסקיר שירות המבחן חיובי ובاء בהמלצת שיקומית, דבר במקרה זה באירוע ציד יחיד .
- ח. בע"פ 10-04-26791-04 (מחוזי חיפה) וילדר נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים (10/12/10)** התקבל ערעור הנאשם באופן חלקתי על הכרעת הדין באופן שנקבע כי הניתן פיתוחנות עם רעל מסוג טני וכתוצאה לכך הומרת דין אחד. בית המשפט המחוזי דחה הערעור לעניין העונש שהוטל על הנאשם - קנס בסך 10,000 ₪ וחתימה על התcheinיות כספית בסך 20,000 ₪ כאמור :

"באשר לערעור על העונש, דינו להידחות. המערער הוא אדם שלא עבר פלילי שעבר עבירות חמורות של פגיעה בחיות בר ובערכי טבע מוגנים. לא ניתן להתעלם מטעוני המשיבה בבית

משפט קמא כי הרעלת בעלי חיים ברעל שבו השתמש המערער גורמת להם "מוות בייסורים", וכי תוצאהה של הרעלת בעלי החיים היא הרעלות משנהו של בעלי חיים האוכלים את הפגרים המורעלים. אף שקבינו כי המערער אחראי רק להרעלת תלן יחיד מטעון כל חיות הבר שנמצאו בשטח, איןנו מוצאים כי יש בכך להקל בעונשו. המערער הניח את הפיתויות המורעלים וזאת לאחר שעבר הקשרות לשימוש ברעל מסווג טמיון, ואף היה לו בעבר רישיון לשימוש ברעל זה. המערער היה עיר לטיונים הרבים הטמוניים בשימוש ברעל זה וכפי שהעיד בבית משפט קמא הטמיון הוא "חומר הדברה מסוכן פי 8 מכל חומר הדברה" (עמ' 57, ש' 4). כל אלה לא הרתיעו את המערער מהשתמש ברעל זה, אשר אף בנס לא הסתיים בתוצאות חמורות יותר. בכך אנו רואים חומרה יתרה במעשהיו".

. ס. **בתיק 90-04-1406 (שלום קריות) רשות שמורות הטבע נ' כנען ואח' , פורסם במאגרים המשפטיים (23/2/11)** הורשע אחד הנאשמים לאחר שמיית ראיות שני אירועים של הנחת פיתויות מורעלים לצורך ציד חזירי בר והמתת 4 חזירי בר ברעל. בית המשפט גזר על הנאשם עונשי קנס בסך 8000 ₪ וחתימה על התחייבות כספית בסך 5,000 ₪ תוך שעמד על החומרה שבבעירות הצד והשימוש ברעל לחיות אשר נגרם להם מוות בייסורים.

. י. **בת"פ 15-01-40462 (שלום טבריה) מדינת ישראל נ' נוקד, לא פורסם (2.3.17)** הורשע הנאשם על פי הודהתו (בפני מوطב זה) בביצוע עבריות ניסיון להמית בעל חיים ברעל, המתת בעל חיים אחד ללא היתר לכך מהמנהל; וכן עשית מעשה מטעון כוונה לפגוע בחיה, בכך שצד בהרעלת ולא רישון חיות בר מוגנות. על הנאשם הושתו עונשי מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים וקנס בסך 9,000 ₪.

מצבו הכלכלי של הנאשם בגין בקביעת מתחם העונש ההולם :

ב"כ הנאשם והנואם לא טענו בפניי לעניין מצבו הכלכלי של הנאשם או ביחס ל חובות. הנאשם נשוי +3 ילדים, שניים מהם סטודנטים. הנאשם עוזד במקצוע ועובד בחיקלאות. הנאשם לא הציג בפניי תלושי שכר או כל אסמכתא אחרת לעניין מצבו הכלכלי ומכאן אני למד כי מצבו הכלכלי שפир.

מתחם העונש ההולם :

נוכח האמור לעיל, אני קובע בהתאם להוראות לסעיף 40 יג' לחוק העונשין, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם הינו :

- א. מהימנות מהטלת מאסר ועד מאסר של מספר חדשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות.
- ב. קנס כספי הנע בין 5000 ₪ - 20,000 ₪.
- ג. חתימה על התchieבות כספית בין 5000 ₪ - 20,000 ₪.

השלב השני : האם יש מקום לסתות מתחם העונש הולם

הנאים נעדר עבר פלילי ומוחזק כאדם נורטטיבי, תסוקיר שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעת הנאשם אך מצאי לנצח במקורה זה להרשיء הנאשם מהטעמים לעיל ומכאן כי אין בידי לסתות מתחם העונש הולם לפחות.

יחד עם זאת, לאור היעדר הרשות קודמות בעניינו של הנאשם, מהות העבירות בהן הורשע ומידיות הענישה הנוגנת והויתו של מתחם העונש הולם רחב דיו לא מצאי מקום לסתות בנסיבות העונה והמעשה מתחם העונש הולם.

שלב שלישי בגזרת הדין ביחס לכל האישומים - קביעת העונש הראוי :

בשלב השלישי בגזרת הדין, לאחר קביעת מתחם הענישה לעבירות בהן הורשע הנאשם בכל אישום בנפרד וככל שאין מקום לסתות ממנו, יש להתאים בתוך מתחם העונש הולם את גזר הדין המתאים לנאים ומציאות סעיף 40יא לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבות האישיות, אשר אין קשרות ביצוע העבירות. נסיבות אלה למדות, בין היתר, מטייעני הסגנורית לעונש, תסוקיר שירות המבחן ודברי הנאשם לעונש, והכל כמפורט לעיל. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין, את הצורך בהמשך נקיטת שיטת עונשה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/893 **אטיאס נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报]).

נסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה:

בגזרת העונש המתאים לנאים, בגדיר מתחם העונש הולם, יש להתחשב בנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה . לצורך גזרת דיןו של הנאשם שבעפני נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:

- א. **פגיעה העונש בגיןם** - בהטלת עונש על דרך מאסר בעבודות שירות יש משום פגיעה בגיןם אך נוכח היעדר טענה למצבי כלכלי קשה הרי דין במאסר לתקופה מדודה אשר ירוצה בעבודות שירות משום פגעה קשה או אף אנושה בגיןם.

- ב. **נטילת אחריות** - הנאשם הוודה בעבודות כתוב האישום במילויו לו בבית המשפט ובכך

חסר זמן שיפוטי יקר. עם זאת מuin בתסקירות שירות המבחן ויטעוני הנאשם לעונש עליה כי הנאשם ניסה למזער אחראיתו ושינה את הרקע לביצוע העבירות (בחקירות באזהרה הודה כי פעל בכך לפגוע בחזירים ואילו בפני שירות המבחן טען להרחקת זבובים וכן טען כי לא התקoon במועד המאוחר להרעל חיות נוספת שעלה שהודעה בבית המשפט כי אכן התקoon למלא שוב הדלי ברעל נוספת).

ג. **עboro הפלילי של הנאשם** - הנאשם נעדר הרשותות קדמות.

ד. **חולף הזמן** - העבירה בוצעה לפני כשנתיים באפריל 2021, כתוב האישום הוגש בחודש מרץ 2022, ההליך המשפטי נמשך מספר חודשים אשר נדרש להגשת תסקיר שירות המבחן כך שאין לומר כי חלף פרק זמן בלתי סביר מביצוע העבירות ועד מתן גזר הדין.

ה. **שיקול הרתעת היחיד :**

מהד גיסא התרשם שירות המבחן מהיעדר דפוסים עבריניים ומחרטת הנאשם. יחד עם זאת נוכח חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, לאור פוטנציאלי הריג חיות בר מוגנות והרג שבוצע בפועל והעובדה כי משלח ידו העיקרי של הנאשם הינו חלקאות יש מקום לגזר על הנאשם עונש ראיו אשר ירתוו מלשוב לסתורו.

ו. **שיקול הרתעת הרבים :**

סעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 מגדיר את שיקול הרתעת הרבים בנסיבות העונש המתאים בתחום מתחם העונש ההולם :

"מצא בית המשפט כי יש צורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירה מסווג העבירה שביצעו הנאשם, וכי יש סיכוי של ממש שהחמורה בעונשו של הנאשם תביא להרתעת הרבים, רשאי הוא להתחשב בשיקול זה בכוון לקבוע את עונשו של הנאשם, ובלבך שהעונש לא יחרוג מתחם העונש ההולם."

כפי שנקבע לא אחת בפסקה, נוכח המרחבים הגדולים בהם מצויות חיות הבר המוגנות ובهم פועלם עבריני הצד הבלטי חוקי לרבות שטחי חקלאות נרחבים מקשימים אלו על זיהוי מבצעי העבירות ואייסוף ראיות שירות לביצוע העבירות כך שלרוב נדרש לארוך ראות נסיבות - עובדה המקשה על הבאתם של עברינים לדין ורשותם לא אחת בדין. מכאן גם כי סיכוי איתור העברינים והבאתם לדין אינם גבוהים ומעודדים רק ביצוע עבירות לפי החוק להגנת חיית הבר.

לכך אוסף כי איתור מלכודות רעל בשטחי חקלאות פרטיים הינו קשה כשלעצמה ואפשרי לרוב רק לאחר איתור חיות הבר המוגנות שהורעלן בדיעבד.

הקשה בפני ניצבות רשות האכיפה באיסוף ראיות מרשעות ובכך למגר התופעה דרוש כי ידעו העבריים בפועל והעבריים בכוח כי העונש הצפוי לאדם הבוחר לצוד חיות בר מוגנות ללא היתר הינו מرتיע והופך אף את העבירה לבלייה כדאית בעיליל.

לאור כל האמור לעיל מצאתי כי יש לתת משקל של ממש בגזירות דין של הנאשם לשיקולו הגמול, הנזק שגרם לחיות בר מוגנות והנזק הפוטנציאלי הקטלני עשוי להיגרם לחיות בר נוספות לרבות ככלו המצויות בסכנתה הגדולה. לאור האמור לעיל מצאתי כי יש להטיל על הנאשם מאסר בפועל אשר ירוצה בעבודות שירות וכן עונשה כלכלית מרתיעה. יחד עם זאת ובהתאם הידר עבר פלילי, הודהתו של הנאשם בהזדמנות ראשונה, התרשםה שירות המבחן והלכות בבית המשפט לרבות זו של בית המשפט המחוזי בנצרת כי החמורה בעונשה ראו שתהשה באופן מידתי ומthon, מצאתי להתחשב בשיקולים אלו בעת קציבת תקופת המאסר שירוצה בעבודות השירות ובענישה הכלכלית.

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 45 ימים.

ה הנאשם ירצה את עבודות השירות בהתאם לחוות הדעת שהתקבלה.

תחילת עבודות השירות ביום 17.8.23 ساعה 08:00 הנאשם יתייצב במועד זה במשרדי הממונה על עבודות השירות ב מג'ידו.

ה הנאשם מזוהה כי במהלך עבודות השירות יהיה הנאשם נתון במעקב של בדיקות שתן. סירוב לעריכת בדיקת שתן או בדיקה עם מממצאים חיוביים, שתית אלכוהול או הגיע בגילופין יהו עילה להפסקה מהנהלית וריצוי יתרת המאסר בפועל מאחריו סורג וברית.

כמו כן הובהר לנายน כי מדובר בתנאי העסקה קפדיים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחריו סורג וברית.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים וה坦אי הוא כי במשך 3 שנים החל מהיום לא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה ווירשע בגין התקופת התנאי או לאחריה.

ג. קנס בסך 10,000 ש"ח או 70 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב - 10 שיעורים חודשיים שווים

ורצופים, תשלום ראשון עד יום 01.09.2023 ובכל 1 לחודש ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיורים, יעדיד את היתרה לפירעון מיידי.

ד. אני מורה על מנת התחייבות מטעם הנאשם להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשע במשך 3 שנים החל מהיום. התחייבות תהא על סך 18,000 ש"ח; אם לא יtan הנאשם ההתחייבות היום, יאסר לפחות 30 ימים וזאת במצב כל עונש מסר אחר הוטל על הנאשם בתיק זה.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ הוצאות כubbo שלושה ימים מעת ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדריכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה, או www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפון בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 02-35592* או בטלפון 00-2055000-073
- במזמן בכל סניף של בנק הדואר - בהציג תעודה זהה בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

אני אוסר על פרסום כל פרט מתוך תסجيل השירות המבחן למעט המלצתו העונשית של שירות המבחן.

המציאות תמציא העתק למומנה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום בבית משפט המחויז בנצרת.

ניתנה והודעה היום ט"ו تمוז תשפ"ג, 04/07/2023 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב, נשיא

ה הנאשם: לאחר שגזר הדין הוקרא בפניי, אני מתחייב להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשעתו במשך 3 שנים החל מהיום. אני מודיע לך כי ההתחייבות הינה על סך 18,000 ל"נ.

ההחלטה

עמוד 20

הנאשם נתן התחייבות בפני בית המשפט כאמור בתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה, התש"ף - 2019)

ניתנה והודעה היום ט"ו תמוז תשפ"ג, 04/07/2023 במעמד הוכחים.

ניר מישורי לב טוב, נשיא

הוקולדעלידישניכספֿי